

NINCS IDŐ

Csak adventkor ne halj meg várakozás
idején amikor szerre meggyújtják a négy
gyertyát csak karácsonykor ne halj meg
amikor a megváltó megszületik világra jön
és óév napján se halj meg és újév napján
se halj meg vízkeresztkor se halj meg
tűzszenteléskor gyertyaszenteléskor
se halj meg és ne halj meg farsang idején
ne halj meg húshagyó kedden hamvazó
szerdán böjt idején nagycsütörtökön
nagy-pénteken nagyszombaton de főleg
húsvétkor ne halj meg amikor Jézus
feltámad és pünkösdkor se halj meg amikor
a szentlélek kiárad és nagyboldogasszonykor
se és kisboldogasszonykor se halj meg
mindenszentek napján halottak napján se
és mindjárt itt van ismét az advent tarts ki
szedd össze magad várd ki a megfelelő időt
a megfelelő pillanatot amikor nincs fontosabb
tennivaló amikor már elfelejtetted azt mondani
ISTENEM MÉG MEGHALNI SINCS IDŐM
amikor az Isten bólint na most már itt az idő
és félrefordul és elnéz valahová messzire

AZ EMBER

Az ember végül saját eszközeinek az eszközévé válik
az ember valamikor Istent teremtett majd hátat fordított neki
mert nem volt hajlandósága eleget tenni az ő akaratának
az ember holnap már robotkutyát sétáltat a Holdon

amely nem hagy ökológiai lábnyomot amely szobatiszta
az ember ha beprogramozza a robotkutyát az pontosan
úgy ugat majd mint Lajka kutya ugatott amikor fellőtték
az ember az élet nagy kérdéseire választ kap
ha szorgalmasan nyomogatja a megfelelő gombokat
az ember tudja hogy a nagyapja sérvkötője
és a cséphadaró egymás mellett lógnak a múzeum falán
az ember tudja hogy ő is akkor lesz valaki ha a halálát
bemondja a rádió ha a helyi lap nekrológot közöl róla
az ember addig is még spekulál az ember addig is
még cipőt húz járkál jön-megy addig is még húzza az időt

ADALÉK

Sz. D. és Cs. L. emlékére

Levettem a polcra Szilágyi Domokos
ÖREGEK KÖNYVE című verseskötetét
szerkesztette Csiki László megjelenés éve
1976 nyomás kezdete 1976. IX. 30.
gyönyörű könyv Plugor Sándor rajzaival
azóta közel ötven év telt el aki ennyit élt
már nem mondható fiatalnak

mondják
igazán jó verseket csak
nagyon fiatalon vagy csak nagyon öregén
lehet írni következőképpen a középkorúak
csak közepes verseket írhatnak –
a fiatalok ők igaz sokszor már fiatalon
belehalnak a költészetbe
nem érik meg az öregkort
amikor ugyancsak szép verseket
írhatnának

Szisz meghalt
meg se várta decembert
amikor a könyve piacra került
fiatalon írta meg az öregekről szóló poémáját
ráért volna erre öregkorában is
öregkorában is írhatott volna öregkori verseket
mint Kassák Lajos mint Faludy György

Louis Aragon amikor nagy számvetését a
Befejezetlen regény című verseskötvét megírta
még nem volt hatvanéves
 be sok időbe telt hogy mindent jól megértsek
 tudatlanságom más szemekből rám ragyog
 ott látom éjszakám s tüzem mely csonkig égett
 mit megtanultam ó hogy tárjam elibétek
idézek a Gyönyörű fiatalság című verséből amelyet
én hatvan évvel ezelőtt könyv nélkül megtanultam

„Tizenhét évesen az ember nem komoly”
olvastam tizenhét évesen Rimbaud-tól
ő nem halt bele fiatalon a költészetébe
abbahagyta és más kalandokba vágott

a múlt század hetvenes éveinek végén
az első verseskötveimet vittem Bukarestbe
a Kriterion kiadóhoz Csiki Lászlóhoz
hogy megszerkessze
tőle tudtam meg hogy
miért is vannak megszámozva
az ÖREGEK KÖNYVE verssorai –

az történt hogy a kiadó 700 sort kért
ennyi volt a kritérium a minimum
egy vékonyka verseskötvehöz
Szisz kiszámolt 699-et
nem lett volna nehézség
úgy tördelni a szöveget

hogy kikerekedjen a 700
de ő nem az Istennek sem

megállt a 699-es sornál-számnál
nem írta le a 700-ast nem írta le az utolsó
verssort úgy tett mint a Hosszútávfutó
magányossága című film főhőse
aki a célszalag előtt megállt
aki nem volt hajlandó tovább
egyetlen lépést sem megtenni

amikor Szisz meghalt 1976 november elején
(28 éves voltam akkor még és 82 éves
lennék 2030-ban ha még élnék)
írtam egy versikét a halálára
amit Csiki László beválogatott a könyvembe
akkor beszélte el nekem a fenti történetet

tulajdonképpen
Szisz az ÖREGEK KÖNYVÉ-be halt bele
mint ahogy Petőfi Sándor is az
Egy gondolat bánt engemet című versében esett el
mint ahogy Radnóti is a razglednicákba pusztult bele –
a költők sírját azt hiszem
leginkább a verseikben kell keresni

nem tudom
van-e misztikuma a számoknak
1976 volt akkor én most már 76 vagyok
a költő jut eszembe aki nem kerekítette ki
a poémáját 700-ra nem kerekítette ki az életét
megvetette a lábát Kányafőn
1976 novemberében

akad egy szám mindig az életünkben
amit az Istennek sem akarunk vagy tudunk leírni
amit más ír le vagy más vés kőbe
majd könyörtelenül